USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Q. T.,** zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji,** se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnam, adresa pro doručování: Ministerstvo zahraničních věcí, se sídlem Loretánské nám. 5, Praha 1, ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2018, č. j. 3 A 25/2018 - 38,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Petra Václavka.

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 1. 6. 2018, č. j. 3 A 25/2018 - 38, odmítl Městský soud v Praze žalobu žalobce (dále jen „stěžovatel“) na ochranu před nezákonným zásahem, kterého se měl žalovaný dopustit *„objektivním znemožněním splnění podmínky osobního podání žádosti na základě předem smluveného termínu spočívajícím konkrétně ve zrušení systému Visapoint, ze dne na den, nenahrazením tohoto systému návazně žádným jiným systémem pro sjednávání termínu pro podání žádosti o pobytová oprávnění, uzavřením zastupitelského úřadu a diskriminací právně zastoupených žadatelů“*.

[2] Proti shora uvedenému usnesení podal stěžovatel dne 18. 6. 2018 kasační stížnost.

[3] Podáním ze dne 11. 7. 2018 pak stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že předmětnou kasační stížnost bere v plném rozsahu zpět.

[4] Vzhledem ke skutečnosti, že projev vůle stěžovatele vyjádřený v tomto podání nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že jím stěžovatel bere svou kasační stížnost zcela zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) věta před středníkem za použití § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), zastavil.

[5] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věty prvé ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[6] Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč.

[7] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu